

VIÐMERKINGAR

DER UNTERGANG

tór bjørn jacobsen

Fái ikki verið annað enn samdur við øllum heimsins ummælarum um, at filmurin "Der Untergang", lýsingin av endaligu samansøkkingini hjá nazist-unum og despotinum Adolf Hitler, er frágerða væl frágingin. Tað var sjónligt, at sterku myndirnar ávirkaðu ikki sørt áskoðararnar hetta kvældið í Havnar Bio. Tá ið Magda Goebbels leskaði børnini við doyvingar-evnum áðrenn hon knústi cyankalium kapslarnar ímillum tenninar á teimum og drap tey. Reyði herurin stóð 20 tímar eystanfyrir Berlin og naziman stóð frammanfyrir sínum endaliga falli. Dreymurin hjá manni hennara og øðrum var syndraður og skolaður út í rúkandi toftunum. Hitler gekk har sum eitt lavandi ringvrak í bunkaranum og tá ið jarnkrossar vóru hongdir í reversið á 12 ára gomlu Jugend-dreingjunum, teir einastu sum tá áttu dirvið at stríðast í gøtubardøgnum og barnsligu vónina um, at hendan sjúka skipanin fór at yvirliva, var tað ikki sørt, at tað kveikti fjálg hugasambond aftur til hendingarnar tá ið undirbrotligu fólkafloksmennirnir komu trampandi niður ígjøgnum landgangin á "Dannebrog", við hvør sín um krossi, ið verður latin sum "Hæderstegn for God Tjeneste for den danske stat". Tað sum serliga hvesti eyguni hendan dagin var, at fyrrverandi fullveldismartýrurin, Anfinn Kallsberg, hevði givið skarvin yvir, hevði repað falkin, sum íslendingar góvu honum, tá ið teir helst kendu seg sannfærðar um, at hann varð maðurin, ið skuldi skipa føroysku tjóðina sum ein sjálvstøðugan stat.

Veikar skipanir halda ikki tær mótvegis umstøðunum. Tí ísakalda veruleikanum. So serliga væl lýst í omanfyrinevndu kykmynd, tá ið tað, ið var ætlað sum ein heimsdráttur, eitt jarðiskt túsundarárikið, krakeleraði totalt. Heimastýrslógin man vera lítið mætari. Hon krakeleraði fyrst í nítíárunum. Sárini liggja goymd í sálunum á teimum 7000 føroyingunum, ið valfartaðu út av landinum av svongd og trega. Øllum teimum lúsingunum tey eftirverandi skuldu slíta seg ígjøgnum. Rúkandi vinnu-toftum. Eftir politiskt dugna- og atgerðarloysi og eitt búskaparligt statskvett-fyriskipað úr stjórnarstovnunum í Keypmanna-havn.

Nationalstaturin er frægesta amboðið, ið finst at stjórna eini tjóð við. Tað eru menn yvirhøvur samdir um. Politologarnir eisini. Karmarnir eru greiðir. Skyldur og ábyrgdir fylgjast. Inneftir og úteftir. Men sjálvsagt krevur hetta, at tey, ið verða vald og átaka sær leiklutin at stjórna samfelagnum hava dirvið og mátt til at handla soleiðis, at vælferð fólksins er tryggjað, eisini yvir longri tíðarhvarv. Føroyski nationalstaturin, ið varð ætlaður í samgonguskjalinum frá 1998, varð svikin. Politiska trælalógin - heimastýrslógin - fekk eftirgjørdan andadrátt, og nú hómast konturarnir aftur av beinu kósini útav búskaparligu eggini. Og hvørji eru so ráðini hjá borgarligu sambandssamgonguni, nú stóðan gerst meira og meira desperat, annað ári teir sita við valdinum úti í Tinganesi - undir javnaðarleiðslu?

Vinumálaráðharrin sigur seg ongan vinnupolitikkur hava kunna rikið hesi seinastu seks árin, tí ongin orðaður vinnupolitikkur hevur verið, og vit mega bara vóna tað besta, nú fráboðað er, at hann verður verpaður upp í heyst. Trupult er at fáa eygu á øll hjólini, sum skuldu fara at mala, eftir at tað frægara slagið varð lívgað í skattarokningini og so allar útgarðingar, smærri og stórrí, sum ongin dekningur hevur verið fyrri á inn-tøkusiðuni. Hóttafall er á finansunum.

Eftir at tær báðar samgongurnar, sum Tjóðveldisflokkurin var partur av, og stórsti flokkur í, í seks ár komu undan við yvirskoti á figgjarlógini, øll árin frá 1998 til og við 2004, kom stígur í beinanvegin, tá ið hendan samgongan, við ongum málið og miði, settist úti við radiatorarnar í Tinganesi. Hall fyrsta árið. Hall annað árið. Og ábendingar frá vælvitandi keldum víta at siga, at figgjarlógarpoppskotið, sum Bárður Nielsen nú situr og fíflast við úti í Albert Hall, líkist einum sorgarleiki. So stórum, at maðurin ikki veit síni livandi ráð. Kanska var tað tí, at vágatingmaðurin, Marjus Dam, var bílagdur, at lansera hugskotið um at hækka ríkisveitingina aftur í Sosialinum í gjár. Eftir at

allar sparingar eru royndar, áðrenn skattalættin hjá Fólkaflokkinum er innroknaður og fyrri at ein eventuellur lønarvøkstur er tikin inn í uppskotið, vísur botnlinjan eitt hall á 476 milliónir krónur.

Frammanundan tí hava teir tikið so rívan til í likviditetinum hjá landskassanum, at sambært uppgerðini hjá Landsbankanum fyrri mai mánað, er gjaldførið nú 209 milliónir lakari enn tað, sum er ásett um hesi viðurskifti í lögtingslóg nr. 31 frá 21 februar 1995 - um landskassans innlán og lán í landsbankanum. §2 tilskilar at: Landsstýrinum verður álagt landskassans vegna, at hava innlán í Landsbankanum, sum í minsta lagi svara til 15% av brutto-tjóðarúrtøkuni í undanfarna ári. Sambært heimasíðuni hjá Landsbankanum átti minsta innlánið nú at verið 1500 milliónir krónur. Har standa bara 1291 milliónir krónur í mai mánaða. Tvs., at gjaldføri longu nú er 209 milliónir krónur lakari enn tað skuldi verið sambært lóg. Ímeðan situr landsstýrismaðurin í figgjarmálum og snikkar til eitt figgjarlógarpoppskot fyrri 2006, sum helst fer at hava eitt hall á 600 milliónir krónur tá ið avtornar. Tá ið skattalættin og lønarvøkstur in ítaldu. Samstundis tykist ráðaloysi at valda. Vinnan bløðir út, tey eldru missa síni rættindi og ímeðan landið er í undantaksstøðu letur lögmaður politisku novisuna, Bjarna Djurholm, sleppa at spæla hardguy og stupid muselman í verkfalsmálinum. Her væntaði bara, at lögmaður keypti ein grulvigarð við rimaverki, áðrenn hann flutti niður til Frederiks-værk, fyrri at vinna sær meggi og mátt eftir drúgvu drotningavítjanina. Ímeðan hann rindar møðina valdi hann tó at viðmerkja eina veljarakanning, sum gevur javnaðarflokkinum stóra framgongd, paradoksalt at hann í sama vífangi onga viðmerking hevði til ringu stöðuna landið er komið í - av einum lemjandi verkfall.

Kanska dubbar hann seg til tað mest høgraviðgongdu Ólasøkurøðuna, sum nakar lögmaður ferð at hava hildið nakrantíð. Tey flestu minnst aftur á, tá ið tingmanningin hjá Javnaðarflokkinum rýmdi av Tingi, nakað eftir at aðal-orðaskiftið um høgravenda Caragataálitið var byrjað. Nú fer Jóannes Eidesgaard at yvirhála Patrick Cargata høgrumegin. Ikki av hugsjónarligum orsökum. Ikki av samfelagsgagnligum orsökum. Men eittans

fyrri at figgja límið á lögmanstabellettini, fer hann at mæla til, at flestu landsins ognir verða seldar í stundini.

Ráðaloysi er fullkomið og nú skula almennu vinnufeløgini og figgjarstovnar-nir seljast í óðum verkum. Stundir vera ikki so frætt, sum til at skifta orð um hvat gagnligast er fyrri samfelagið. Føroya Banki, Húsálansgrunnurin og Lív skula seljast. Atlantic Airways skal seljast áðrenn man hevur gjørt sær greitt hvussu infrastruktururin loftvegis ímillum Føroyar og umheimin skal skipast. Og hvør ætlanin er við FøroyaTele og undirstøðukervinum í telesamskiftinum munna tey fægstu, ella ongin, hava fingið greiðu á. Her er ongin strategi at hóma, bara konturarnir av okurskallum, ið ætla at figgja ein hopleysan samfelagsrakstur við avkastinum av realiseradu aktivunum. Soleiðis, at teir kunna sita tryggir og umsita politiskt niðurbundnu donsku ognina hetta valskendið á tamb. Og lata eina tóma tæðu til teirra, ið hætta sær at taka yvir, tá ið svartasta skeiðið í Føroya søgu einaferð verður av.

Sambært samgonguskjalinum er ætlanin at brúka vinningin av omanfyrinevndu sølum til at gjalda niður almennu skuldina og alternativt, at konsolidera samfelagið við hesum avkast. Kynið í kapitali er nú einaferð soleiðis háttáð, at hann oftast fer um, har garðurin er lægstur. Tí er ongin ivingur um, at sølan av arvasilvurinum, fer at vera brúkt í royndini at styrkja ein alsamt viknandi likviditet, at styrkja ein fjarandi landskassa, sum skal figgja ein skilaleysan, hopleysan og óskipaðan rakstur av samfelagnum. Hesin politikkur sleppur somuleiðis ríkistrællunum undan at reka ein vinnupolitikkur sum mennir inn-tøkusiðuna og tekur eisini alla motivatión burtur í rationaliseringini av samfelagsbygnaðinum. At syfta eingangsinn-tøkur úr sølu av aktivum yvir í hallgevandi rakstur man vera ringasti óskikkur í figgjarpolitikki yvirhøvur. Hetta verður ikki óðrvisi, enn tá ið kellingin kastaði sær av vatninum og fløvi var í hosunum eina skamma stund. Sum búskapar- og figgjarpolitikkurin vendir í lötuni, ber illa til at síggja aðra kós enn hana, ið gongur snóra-beint ímóti avgrundini.

Nú heldur onkur kanska, at hetta skal skiljast sum um, at Tjóðveldisflokkurin er ímóti, at donsku kreppu-

loysnirnar frá nítíárunum verða avriggaðar. So er ikki. Tvørturímóti. Vit eru fyrri, at almennu vinnufyrirtøkurnar og figgjarstovnar-nir verða seldar ella privatiseraðar, men skil skal vera í, tí hava vit frá fyrsta degi mælt til, at tað í hesum sambandi verður settur á stovn ein búskapargrunnur, ið hevur til endamáls, at hýsa inn-tøkunum frá almennu søluni og at konsolidera samfelagið inn í framtíðina. Grunnurin skal í lógaráseting vera leysur av samfelagsrakstrinum og harvið landskassanum. Tað skal vera ómøguligt hjá skiftandi landsstýrum at søkja at honum, fyrri at figgja politiskt skila- og atgerðarloysi. Tí fer flokkurin at leggja uppskot fram í komandi tingsetu, um Búskapargrunn Føroya, og vit fara staðiliga at mæla til, at ongin handil verður gjørdur av, um landsins ognir, fyrr enn hesi viðurskifti eru komin í eina fasta legu. Alt annað er vitloysi og ein dáragerð ímóti ættarliðunum, sum eiga framtíðina.

Samfelagið er á vanda-kós. Vend skuldi koma í, og tað má av røttum sigast, at vend kom í, men ikki til tað betra. Frá seks fylgjandi yvirskotsgevandi figgjarlógum er negativi figgjar-spiralurin í fer við at draga føroysku samfelagsskútuna til botns. Borgarliga sambandssamgongan kann sóla sær í nakrar vikur afturat við at figgja hallið við høgravenda konseptinum, sum Jóannes Eidesgaard fer at lansera á Ólavsøku, men gleðin verður stokkut, og hon verður bara teirra og ikki fólksins.

Føroyingurin, og serliga føroyskir politikkarar, eru væl betri útstýrdir við Struthio camelus syndrominum, enn flestu onnur fólk í heimi. Lögmaður fabulerar um okkurt sum skal henda um tíggju ár - í 2015. Symptomatiskt fyrri fólk sum ikki hava dirvið til at taka tungar avgerðir í tíðini tey liva í. Ábyrgdarflýggjan. Konfliktskýggjan. Dag-droymarí. Kaj Leo sigur, at javnvág verður á figgjarlógini áðrenn 2008. Annaðhvørt hevur hann drukkið eddike ella hevur hann svøgt einum sjeitumma. Tí við verandi gongd og ríkna politikkinum kunna dreymarnir hjá sambands-oddvitanum bara realiserast um almennu aktivini enda inni í hallgevandi rakstrinum av samfelagnum ella um uppskotið hjá Marjusi Dam verður veruleiki, um at hækka ríkisveitingina, áðrenn teir hava slokt botnin á landskassanum. Fogh Rasmussen hevur

valla nakað ímóti hesum seinasta uppskotinum, nú tað eydnaðist honum at binda hesar viljaleysu menninar niður í politisku telvingini í vár. At pumpa nakrar hundrað milliónir krónur árliga inn í føroyska peningarenslið aftur, afturfyrri føroyska máttloysi, persónifiserað í Jóannesi Eidesgaard, tað spælir onga rollu fyrri danska búskapin. Fyrri danir snýr hetta seg bara um ognir og vald og onki annað.

Sleppur hendan samgongan at halda fram, sleppur heimastýrslógin framhaldandi at vera politiskur og stjórnarskipanarkarmur um tað føroysku tjóðini, so bera vit ikki boðini hesaferð heldur. Líkist merkiliga nógv kensluni ein fekk, av ráðaloysinum hjá teimum, sum høvdu forskansað seg í bunkaranum í Berlin, seinastu dagarnar áðrenn valdið var roytt úr hondunum á brúnu hógvunum, ið høvdu volt so nógvan trega í allari Europu, fyrri ikki at siga í øllum heiminum. Einasti munurin var kanska, at kropsburðurin var meira bragdligur á hesum heilavtáttu Jugend-dreingjunum, tá ið teir á fallrepinum fingur jarnkrossarnar fyrri dirvið, eftir at hava søkt at sovjetisku tanksunum, við molotov-cocktails og granatvarparum, enn á Anfinni og Bjarne, tá ið teir høvdu yvirgivið seg og komu bendir, boygdir og skutlandi í land aftur av "Dannebrog", eftir at hava tikið ímóti riddarsløgnum frá ríkisdrottinum og heiðursmerkjunum fyrri at hava útint eina góða tænastu fyrri hin danska statin.

Tað finst bara ein gongd leið burturúr hesum morad-sinum, og óneyðugt skuldi verið at sagt lesaranum, hvør ið hon er. At Tjóðveldisflokkurin kemur aftur í landsins stýrið, og fær framt verkið, at skipa hin føroyska statin. Alt annað leiðir til undirgang.